

۱۶ و ۱۷ شهریور ماه ۱۳۹۴ دانشگاه یزد

رویکردی جدید به محاسبات فرسایش سوخت راکتور VVER-1000

خزائی، آرزو*^(۱) - متاجی کجوری، نعیم الدین^(۲) - زارعی بیناج، محمد^(۱)

دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده مهندسی هسته‌ای، گروه راکتور

سازمان انرژی اتمی، پژوهشگاه علوم و فنون، گروه پژوهشی ایمنی هسته‌ای و حفاظت پرتویی

چکیده:

در این مقاله سعی شده است با معرفی یک غنای متوسط، رویکردی ساده‌تر به فرآیند سوخت‌گذاری واقعی راکتور VVER-1000 ارائه شود. از آنجایی که هدف بررسی تغییرات ماتریس سوختی در حالت تعادلی بوده است، مقدار ورودی برای کد ORIGEN را بر مبنای یک غنای متوسط تعادلی به دست آوردیم. انطباق خوب نتایج به دست آمده در خروجی کد ORIGEN با مقادیر ارائه شده در FSAR راکتور بوشهر صحت روش ارائه شده را برای سوخت‌گذاری حالت تعادلی تأیید می‌کند. روند تغییرات هر ایزوتوپ در خروجی نیز مورد بررسی قرار گرفت و هم‌خوانی مناسبی بین نتایج و مقادیر گزارش شده مشاهده شد.

کلمات کلیدی: غنای متوسط، ترکیب تعادلی، VVER-1000، Burnup، ORIGEN

۱- مقدمه:

ترکیب سوخت در یک راکتور در حال کار به صورت تابعی از مکان و زمان تغییر می‌کند. در حین کارکرد راکتور مقدار موجودی بعضی هسته‌ها کاهش و بعضی دیگر افزایش می‌یابد. بر این اساس مشخصات نوترونی قلب راکتور نیز هم‌زمان با مصرف سوخت دچار تغییراتی می‌شود که از آن جمله می‌توان به تغییرات توان تولیدی در قسمت‌های مختلف قلب راکتور و همچنین ضریب تکثیر موثر سیستم اشاره نمود [1,2]. میران پرتوزایی یا فعالیت^۱ هسته‌ها در زمان هنگام خروج از قلب و مسائل پسمانداری نیز به محاسبات مصرف سوخت وابسته‌اند. لذا برای تخمین طول سیکل سوخت یک راکتور، لازم است بتوان تغییرات غلظت هسته‌های موجود در قلب را به صورت تابعی از زمان پیش‌بینی نموده و میزان ایزوتوپ‌های خروجی از قلب را نیز بعد از هر سیکل تخمین زد [2]. در پایان هر سیکل کاری راکتور بخشی از سوختی که از قلب تخلیه می‌شود خروجی از قلب، هم‌چنان دارای غنایی بالاتر از حد طبیعی است و ایزوتوپ‌های شکاف‌ای ارزشمندی نظیر ^{235}U , ^{239}Pu , ^{241}Pu نیز در این سوخت خارج شده وجود دارد [2]. این ترکیب خروجی را می‌توان در چارچوب راهبردهای پیشنهادی نسل چهارم راکتورهای هسته‌ای در بازفرآوری و تهیه سوخت راکتورهای زاینده

^۱activity

۱۶ و ۱۷ شهریور ۱۳۹۴ دانشگاه یزد

مورد استفاده قرار داد. بر این اساس و با توجه به فرآیند سوخت‌گذاری پیچیده‌ی راکتورهای آب سبک، به‌کارگیری روندی ساده با دقت مناسب برای انجام محاسبات فرسایش سوخت راکتور حرارتی و ارائه‌ی برآوردی از سوخت خروجی از قلب در این راکتورها می‌تواند برای تخمین ترکیب ایزوتوپی سوخت مورد نیاز برای راه‌اندازی راکتور سریع نسل جدید بسیار مفید باشد [2].

در این مقاله سعی شده است با ارائه‌ی یک رویکرد مبتنی بر میانگین‌گیری، ترکیب سوختی را که بعد از چندین دوره‌ی سوخت‌گذاری برای حالت تعادلی در قلب راکتور VVER-1000 به دست می‌آید، مشخص نماییم. این رهیافت کاربردی را می‌توان در ادامه برای محاسبات لازم در چرخه‌ی سوخت بسته و طراحی سوخت راکتورهای سریع به کار بست. در قسمت نخست، راکتور مورد بررسی معرفی شده است، سپس مقدار ایزوتوپ‌های ورودی برای کد ORIGEN در حالت‌های مختلف مد نظر (سیکل اول با غناهای دقیق ارائه شده در FSAR نیروگاه بوشهر، غنای متوسط سیکل اول) محاسبه شد. نتایج بدست آمده از کد ORIGEN استخراج و با داده‌های FSAR مقایسه گردید که از انطباق خوبی برخوردار بود. در ادامه غنای متوسط را برای حالت تعادلی محاسبه نموده و ترکیب ایزوتوپی بدست آمده را به عنوان ورودی کد ORIGEN تعریف نمودیم. نتایج محاسبات بعدی نیز با مقادیر گزارش شده مقایسه و دقت مناسبی مشاهده شد.

۲- معرفی قلب راکتور بوشهر

راکتور VVER نیروگاه بوشهر دارای 163 مجتمع سوخت می‌باشد که مشخصات این مجتمع‌ها برای سوخت‌گذاری سیکل اول و حالت تعادلی در جداول ذیل آمده است.

جدول شماره (۱): مشخصات سوخت‌گذاری [3]

مشخصات مجتمع‌های سوخت با غنای متوسط	سیکل اول	سیکل تعادلی
۱,۶	۵۴	
۲,۴	۶۷	
۳,۶۲	۴۲	۱۲ (۱۳)
۴,۰۲	۲۴۵ (۴,۰۱)	۳۶
	۶۶ (۳,۷)	
غنای متوسط سوخت جدید %	۲,۴۵	۳,۹۲

در این پژوهش به جای استفاده از این روند سوخت گذاری پیچیده، غنای متوسطی تعریف شد که از نقطه نظر محتوای ایزوتوپ‌های خروجی و ویژگی‌های فرسایش سوختی، نتایج مشابهی با روند ارائه شده در FSAR داشته باشد

۳- روش پیشنهادی

برای بدست آوردن غنای متوسط از رابطه زیر استفاده شد، که N_i ها تعداد مجتمع های سوخت با غنای متوسط ε_i می باشد [4]:

$$\bar{\varepsilon} = \frac{\sum_i N_i \varepsilon_i}{\sum_i N_i} \quad (1)$$

با استفاده از داده‌های جدول ۱ و داده‌های موجود در FSAR نخست با استفاده از غناهای دقیق مطرح شده برای هر مجتمع در سیکل اول، مقدار ایزوتوپ‌های ورودی را برآورد شد نموده‌ایم. سپس با در نظر گرفتن غنای متوسط، محاسبات انجام شد. نتایج در جدول ۲ درج شده‌است.

در محاسبه‌ی غنای ε ابتدا جرم متوسط عنصر اورانیوم را بدست می آوریم، سپس جرم UO_2 را محاسبه می‌کنیم:

$$\frac{1}{M_U} = \frac{\varepsilon \times 0.01}{M_{U_{235}}} + \frac{(100 - \varepsilon) \times 0.01}{M_{U_{238}}} \rightarrow M_U gr, \quad M_{UO_2} gr = M_U + 2M_O \rightarrow$$

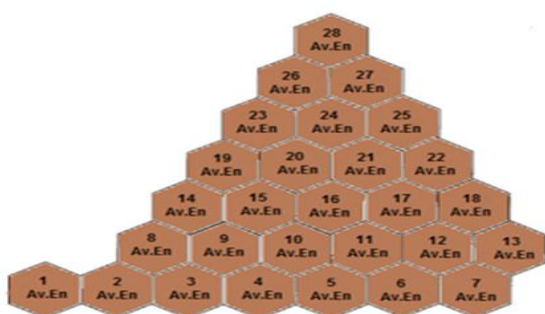
$$wf_{U_{235}} = \varepsilon \times 0.01 \times \frac{M_U gr}{M_{UO_2} gr}, \quad wf_{U_{238}} = (100 - \varepsilon) \times 0.01 \times \frac{M_U gr}{M_{UO_2} gr}, \quad wf_O = \frac{2M_O gr}{M_{UO_2} gr}$$

در نهایت هم درصد وزنی‌های بدست آمده را در جرم کل سوخت ورودی قلب ضرب می‌کنیم و مقدار هر ایزوتوپ را بدست می‌آوریم. نتایج این محاسبات در جدول ۲ ارائه شده است.

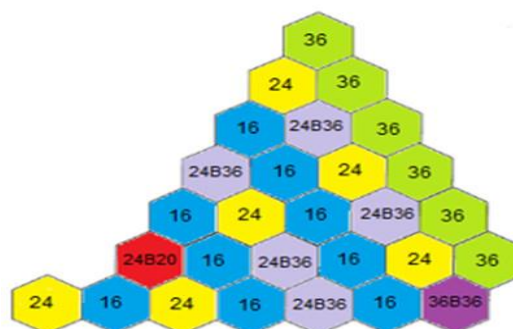
$$U_{235} = wf_{235} \times M_{Tcore} gr, \quad U_{238} = wf_{238} \times M_{Tcore} gr, \quad O = wf_O \times M_{Tcore} gr$$

۵ و ۶ اسفندماه ۱۳۹۴ دانشگاه یزد

بر این اساس، هدف اصلی معرفی قلبی با غنای معادل است که از نقطه نظر محاسبات فرسایش سوخت و موجودی ایزوتوپ‌های شکافا، رفتاری مشابه قلب رآکتور VVER-1000 داشته باشد (شکل ۱ و ۲). نتایج محاسبات و مدل‌سازی ارائه شده در بخش‌های بعدی، صحت چنین رویکردی را تأیید می‌کند.

شکل (۲): آرایش مجتمع‌های سوخت با مدل پیشنهادی

شکل (۱): آرایش اصلی مجتمع‌های سوخت [3]

جدول (۲): ورودی محاسبه شده برای کد ORIGIN

مقدار O	مقدار U_{238}	مقدار U_{235}	تعداد مجتمع‌ها	غنا
$3.121 \times 10^3 \text{Kg}$	$22.93 \times 10^3 \text{Kg}$	$3.70 \times 10^2 \text{Kg}$	54	$\epsilon = 1.6$
$3.872 \times 10^3 \text{Kg}$	$28.22 \times 10^3 \text{Kg}$	$6.89 \times 10^2 \text{Kg}$	67	$\epsilon = 2.4$
$0.515 \times 10^3 \text{Kg}$	$3.719 \times 10^3 \text{Kg}$	$1.26 \times 10^2 \text{Kg}$	423.3	$\epsilon = 3.62$
$1.912 \times 10^3 \text{Kg}$	$13.756 \times 10^3 \text{Kg}$	$5.28 \times 10^2 \text{Kg}$	423.7	
$9.42 \times 10^3 \text{Kg}$	$68.63 \times 10^3 \text{Kg}$	$17.13 \times 10^2 \text{Kg}$	163	مقدار تجمعی ایزوتوپ‌ها با روش محاسبه‌ی دقیق
$9.42 \times 10^3 \text{Kg}$	$68.62 \times 10^3 \text{Kg}$	$17.56 \times 10^2 \text{Kg}$	163	مقدار ایزوتوپ‌ها با لحاظ کردن غنای متوسط ۲,۴۵

۱۶ و ۱۷ اسفندماه ۱۳۹۴ دانشگاه یزد

داده‌های جدول فوق $\dagger$ به عنوان ورودی برای کد ORIGEN تعریف **نموده** و ترکیب ایزوتوپی $\dagger$ برای هر دو حالت برای یک سیکل ۲۹۴ روزه استخراج شد نمودیم. باید توجه داشت که کد ORIGEN، یک کد فرسایش و واپاشی رادیواکتیو تک‌گروهی و مستقل از هندسه است و در این پژوهش نیز صرفاً برای محاسبه فرسایش سوخت و نیز استخراج ترکیب ایزوتوپی سوخت خروجی راکتور حرارتی مورد استفاده قرار گرفت. در این کد برای راکتورهای مختلفی نظیر (US-PWR, BWR, CANDU) در غناهای مختلف و مصرف سوخت‌های مختلف کتابخانه سطح مقطع سطوح مقاطع ارائه شده است [5]. برای محاسبات سیکل اول از PWRUS استفاده نمودیم و برای حالت تعادلی از کتابخانه PWRUE استفاده شد. با توجه به غناهای محاسبه شده، این کتابخانه‌ها بیشترین شباهت را با توجه به غناهای محاسبه شده، به راکتور VVER-1000 دارند [6].

مقدار فرسایش سوخت در کد ORIGEN به صورت حاصل ضرب توان حرارتی (۳۰۰۰ مگاوات) در تعداد روزهای سیکل محاسبه می‌شود (۲۹۴ روز) [7]:

$$Bu(MWD) = P(MW) \times CycleLength(Day)$$

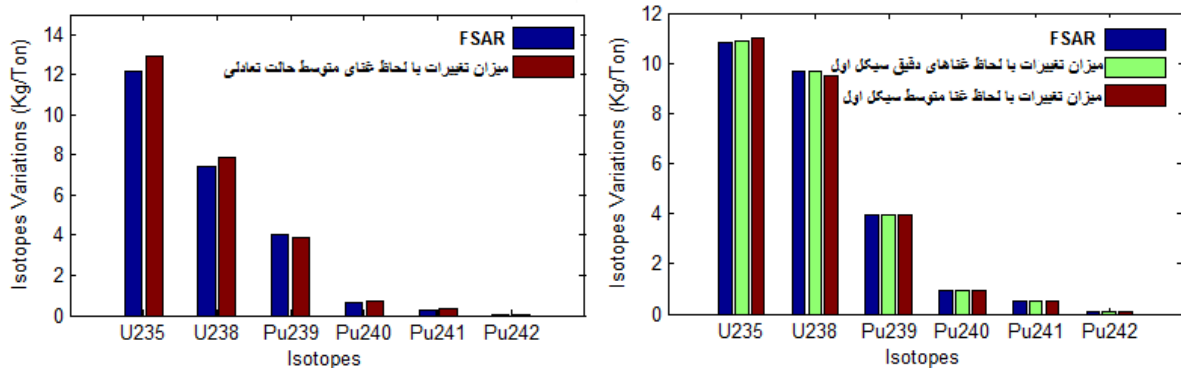
$$Bu\left(\frac{MWD}{Kg}\right) = \frac{Bu(MWD)}{IsotopeMass(Kg)}, \quad Bu\left(\frac{MWD}{Ton}\right) = \frac{Bu(MWD)}{IsotopeMass(Ton)}$$

در محاسبات فرسایش سوخت کد ORIGEN ایزوتوپ‌های شکافا و شکافت پذیر را در نظر می‌گیرد [5]. میزان تغییرات ایزوتوپ‌های شکافا به ازای هر تن در هر نوع مجتمع سوخت به ازای مقادیر مختلف فرسایش در جدول 4.3-4 FSAR آمده‌است. با استخراج نتایج محاسبات، مصرف سوخت به وسیله کد ORIGEN انجام شد و با توجه به اینکه این کد مقدار Burnup را حدود $12 \frac{MWD}{Kg}$ محاسبه نموده است، داده‌های به دست آمده $\dagger$ با مقادیر فرسایش نظیر به نظیر در FSAR مقایسه شد نمودیم.

شکل ۳ انطباق خوب نتایج به دست آمده از روش غنای متوسط را با حالت استفاده از ترکیب ایزوتوپی دقیق و داده‌های FSAR نشان می‌دهد. بر این اساس، می‌توان اذعان داشت که در مدل‌سازی به‌کارگیری یک غنای متوسط با توجه به شرایط سوخت‌گذاری در حالت تعادلی راکتور VVER-1000 از نقطه نظر محاسبات فرسایش سوخت، دقت مناسبی دارد. لذا، مطابق با داده‌های جدول ۱ برای حالت تعادلی که قلب راکتور VVER تک بخشی بوده و با سوخت مشابه حالت تعادلی که در FSAR آمده است، سوخت‌گذاری شده است. یعنی ۴۱ یا ۴۳ مجتمع دارای غنای متوسط ۳,۶۲٪ هستند و ۱۲۰ یا ۱۲۲ مجتمع نیز دارای غنای متوسط ۴,۰۲٪ هستند. با استفاده از رابطه تعیین غنای متوسط (۱) که در ابتدای محاسبات به آن اشاره شد به غنای متوسط ۳,۹٪ به دست آمد رسیدیم. سپس کل قلب را با این غنا در نظر گرفته

۱۶ و ۱۷ اسفندماه ۱۳۹۴ دانشگاه یزد

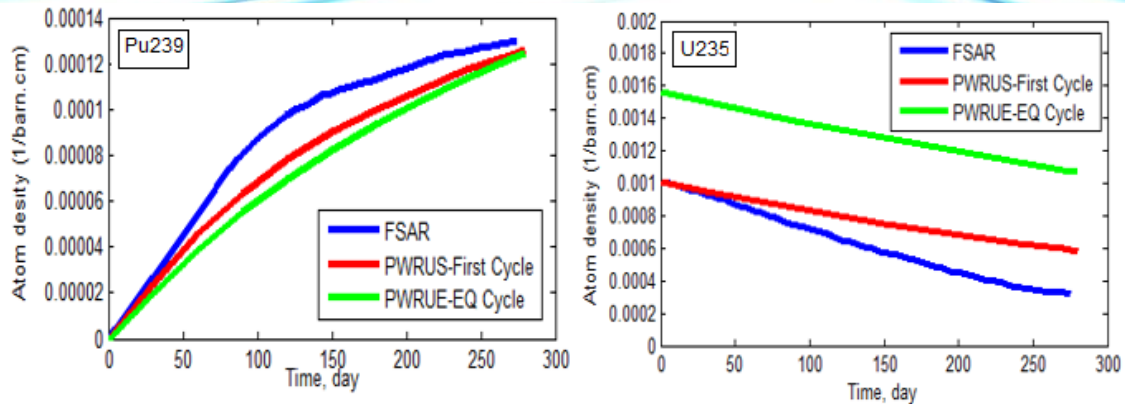
و ترکیب ایزوتوپی اولیه را بدست آوردیم و به عنوان ورودی برای کد ORIGEN تعریف کردیم. همان مقدار مرجع فرسایش سوخت $12 \frac{MWD}{Kg}$ را برای بررسی نتایج خود در نظر گرفتیم، با توجه به اینکه غنای ۳,۹ در جدول 4-3-4، FSAR وجود نداشت، لذا نتایج خود را با مقادیر ارائه شده برای مجتمع با غنای ۳,۶۲٪ و ۴,۰۲٪ مقایسه کردیم بررسی نمودیم، که نتایج انطباق خوبی را با داده‌های مربوط به غنای ۴,۰۲٪ داشت (شکل ۴).

شکل (۳): تغییرات ایزوتوپ‌ها در سیکل اول
شکل (۴): تغییرات ایزوتوپ‌ها در سیکل تعادلی با غنای متوسط

چگونگی تغییرات مقدار موجودی ایزوتوپ‌های اورانیم ۲۳۵ و پلوتونیم ۲۳۹ نیز بر مبنای روش پیشنهادی در این مقاله با مقادیر موجود در FSAR نیز مقایسه شده است که نتیجه مقایسه (شکل‌های ۵ و ۶ را ببینید) نشان می‌دهد نتیجه حاصل از روش پیشنهادی رفتار مناسب است. دقت مناسبی را در شکل (۵) نشان می‌دهد.

۵ و ۶ اسفندماه ۱۳۹۴ دانشگاه یزد

شکل (۵)

مقایسه تغییرات موجودی ایزوتوپ در اثر فرسایش

نتیجه گیری :

با توجه به اهمیت مدیریت سوخت هسته‌ای در خارج از قلب، داشتن تخمینی صحیح از پسمان خارج شده از قلب راکتور در طول سال‌های کاری موضوع مطالعات زیادی بوده است [2]. در این میان، به‌کارگیری مدلی که بتواند میزان سوخت خروجی بعد از هر سیکل را پیش‌بینی نموده و برآورد مناسبی از آن ارائه دهد، ضروری است. اطلاعات در دسترس برای راکتور VVER-1000 شامل ترکیب ایزوتوپی دقیق سیکل اول و ترکیب ایزوتوپی سیکل تعادلی (تنها برای بخش ورودی، یک سوم مجتمع‌های قلب) است. بر این اساس، در این مقاله سعی شده است تا با ارائه‌ی رویکردی مبتنی بر متوسط‌گیری غنای ترکیب سوختی اولیه، مقادیر ایزوتوپ‌های ورودی را محاسبه نماییم. سپس با استفاده از کد ORIGEN برآوردی از ترکیب ایزوتوپی سوخت بعد از یک سیکل کاری را با در نظر گرفتن میزان فرسایش مطرح شده در FSAR بدست آوردیم. میزان و روند تغییرات ایزوتوپ‌های اورانیوم و پلوتونیم با داده‌های FSAR منطبق بود که صحت مدل ارائه شده را تأیید می‌کند.

مراجع.

- [1]. Ph. Oberle, C.H.M.Broeder, R.Dagan, Comparison of PWR-burup calculations with SCALE 5.0/TRITON other burnup codes and experimental results,
- [2]. D. G. Cacuci, Handbook of Nuclear Engineering, Vol. 2, Springer,2010.
- [3] Russian Federation Ministry of Atomic Energy, Final Safety Analysis Report of Bushehr NPP, 2003
- [4]. J. R. Lamarsh, A. J.Baratta, Introduction to Nuclear Engineering, 3rd edition, 1982

بیست و دومین کنفرانس هسته‌ای ایران

۶۵ و ۱۳۹۴ اسفندماه دانشگاه یزد

[5]. A. G. CROFF, ORIGEN2: A VERSATILE COMPUTER CODE FOR CALCULATING THE NUCLIDE COMPOSITIONS AND CHARACTERISTICS OF NUCLEAR MATERIAL, Vol.62, 1983.

[6]. K. Hadad, M. Nematolahi, A. Golestani, VVER-1000 cross-section library generation for ORIGEN-II based on MCNP calculations, International Journal of HYDROGEN ENERGY, 2015.

[7]. A. E. Waltar, D. R. Todd, P. V. Tsvetkov, Fast Spectrum Reactors, Springer, 1981.